

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 21 listopada 2019 r.

Pozycja 219

POSTANOWIENIE

z dnia 26 marca 2019 r.

Sygn. akt Tw 21/18

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Piotr Pszczółkowski,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym wniosku Rady Gminy Kobylnica o zbadanie zgodności:

art. 17 pkt 2 ustawy z dnia 7 czerwca 2018 r. o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1276) w zakresie, w jakim „przewiduje on wejście w życie przepisu art. 2 pkt 1 i 6 oraz art. 3 pkt 1 tejże ustawy z mocą wsteczną, tj. od dnia 1 stycznia 2018 r.” z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,

p o s t a n a w i a:

odmówić nadania dalszego biegu wnioskowi.

UZASADNIENIE

Rada Gminy Kobylnica (dalej: wnioskodawca) 25 września 2018 r. wystąpiła do Trybunału Konstytucyjnego z wnioskiem przytoczonym w komparycji niniejszego postanowienia.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

Na podstawie art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. poz. 2072, ze zm.; dalej: u.o.t.p. TK) wniosek pochodzący od organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego podlega wstępnemu rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym. W postępowaniu tym Trybunał Konstytucyjny w składzie jednego sędziego bada, czy wniosek odpowiada przewidzianym przez prawo wymogom (art. 47 ust. 1 i 2 oraz art. 48 ust. 1 u.o.t.p. TK), nie jest oczywiście bezzasadny (art. 61 ust. 4 pkt 3 u.o.t.p. TK), a w szczególności, czy pochodzi od uprawnionego podmiotu (art. 191 ust. 1 pkt 3 w związku z art. 191 ust. 2 Konstytucji).

W myśl art. 191 ust. 1 pkt 3 Konstytucji organy stanowiące jednostek samorządu terytorialnego mogą wystąpić do Trybunału Konstytucyjnego z wnioskiem o zbadanie zgodności aktów normatywnych (ich części) z aktami normatywnymi mającymi wyższą moc prawną w hierarchicznie zbudowanym systemie źródeł prawa. Wola rady (jako organu kolegialnego) w sprawie zainicjowania postępowania przed Trybunałem znajduje wyraz w podejmowanych

przez nią uchwałach. Tryb podjęcia uchwały regulują właściwe przepisy, treść zaś podjętej uchwały zostaje zapisana w protokole z sesji rady.

Zgodnie z utrwaloną linią orzecniczą Trybunału Konstytucyjnego uchwała organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego w sprawie wystąpienia z wnioskiem do Trybunału Konstytucyjnego stanowi *conditio sine qua non* wszczęcia postępowania z wniosku tego organu. Dla ustalenia, czy wniosek pochodzi od organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego, a nie od osoby fizycznej, która go sporządziła lub podpisała, potrzebny jest dowód, że został on wniesiony na podstawie uchwały uprawnionego organu. Stąd art. 48 ust. 2 pkt 1 u.o.t.p. TK zobowiązuje wnioskodawcę do dołączenia do wniosku uchwały stanowiącej podstawę wystąpienia z tym środkiem prawnym. Minimalna zbieżność cechująca wniosek i uchwałę obejmuje dokładne wskazanie kwestionowanego przepisu (przepisów) danego aktu normatywnego, wyrażenie woli wyeliminowania tego przepisu z porządku prawnego oraz sformułowanie zarzutu niezgodności z przepisem aktu normatywnego o wyższej mocy prawnej, którym w wypadku ustawy może być Konstytucja lub ratyfikowana umowa międzynarodowa (por. postanowienie z 27 września 2018 r., sygn. Tw 9/17, OTK ZU B/2018, poz. 189 i wskazane tam orzecznictwo).

W § 1 uchwały nr LIX/483/2018, podjętej 9 sierpnia 2018 r., „Rada Gminy Kobylnica postanawia wystąpić do Trybunału Konstytucyjnego z wnioskiem o zbadanie czy przepis art. 17 pkt 2 ustawy z dnia 7 czerwca 2018 r. o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw (...) jest zgodny z przepisami Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (...)”.

Trybunał Konstytucyjny zwraca uwagę, że sprecyzowanie konstytucyjnego wzorca kontroli, tzn. powołanie art. 2 nastąpiło dopiero we wniosku z 21 września 2018 r.

Zdaniem Trybunału Konstytucyjnego uchwały, o której mowa wyżej, nie można uznać za podstawę prawną wniosku z 21 września 2018 r. W dokumencie tym nie skonkretyzowano bowiem konstytucyjnych wzorców kontroli, tzn. nie określono, z którym przepisem (przepisami) Konstytucji jest – zdaniem wnioskodawcy – niezgodny art. 17 pkt 2 ustawy z dnia 7 czerwca 2018 r. o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1276).

W konsekwencji podjęcie przez Radę Gminy Kobylnica uchwały, w której nie przedstawiono zarzutu niezgodności kwestionowanych przepisów z wyraźnie wskazanymi przepisami Konstytucji jako wzorcami kontroli, musi być uznane za nieskutecznie złożone oświadczenie woli w sprawie wystąpienia z wnioskiem do Trybunału Konstytucyjnego. Jeżeli bowiem uchwała podmiotu konstytucyjnie legitymowanego do złożenia wniosku (art. 191 ust. 1 pkt 3) nie wyznacza dokładnie zakresu zaskarżenia, to okoliczność ta uniemożliwia Trybunałowi przeprowadzenie abstrakcyjnej kontroli norm.

Trybunał przypomina, że pełnomocnik wnioskodawcy, również podmiot sporządzający lub podpisujący wniosek, jest zobowiązany do działania w granicach i zakresie udzielonego pełnomocnictwa. Nie posiada on kompetencji do samodzielnego kształtowania zarówno przedmiotu, jak i wzorców kontroli, gdyż wiąże go treść uchwały podmiotu legitymowanego do wystąpienia z wnioskiem do Trybunału Konstytucyjnego.

Jednocześnie trzeba podkreślić, że tak rozumiana wadliwość uchwały stanowiącej podstawę wystąpienia z wnioskiem do Trybunału Konstytucyjnego nie może zostać uznana za brak formalny, który podlegałby usunięciu w trybie art. 60 ust. 2 u.o.t.p. TK (por. postanowienie z 2 lipca 2010 r., sygn. Tw 11/10, OTK ZU nr 4/B/2010, poz. 244).

W tym stanie rzeczy, na podstawie art. 191 ust. 1 pkt 3 Konstytucji, Trybunał Konstytucyjny stwierdza, że rozpatrywany „wniosek” w zakresie, w jakim samoistnie określa wzorzec kontroli, pochodzi od podmiotu nieuprawnionego. Okoliczność ta stanowi podstawę odmowy nadania mu dalszego biegu.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, Trybunał Konstytucyjny postanowił jak w sentencji.

POUCZENIE

Zgodnie z art. 61 ust. 5 u.o.t.p. TK na postanowienie o odmowie nadania wnioskowi dalszego biegu wnioskodawcy przysługuje zażalenie do Trybunału w terminie 7 dni od dnia doręczenia tego postanowienia.